

Ed.

784. Frumvarp

til laga um atvinnu við vélgæzlu á íslenzkum gufuskipum.

(Eftir 3. umræðu í Nd.).

1. gr.

Réttur til að vera vélstjóri á íslenzkum gufuskipum, sem hafa vélar með meira en 75 en minna en 900 ákveðin hestöfl; skal bundinn því skilyrði, að hlutaðeigandi hafi fengið skírteini sem vélstjóri.

2. gr.

Á íslenzkum gufuskipum, sem hafa vélar með meira en 250 en minna en 900 ákveðin hestöfl, skal vera að minsta kosti einn yfirvélstjóri og einn undirvélstjóri, sem fullnægja þeim skilyrðum, er lög þessi setja. Ef vél skipsins hefir minna en 250 ákveðin hestöfl, er nægilegt, að á þeim skipuin sé einn vélstjóri, sem fullnægir þeim skilyrðum, er lög þessi setja um yfirvélstjóra. Auk vélstjóra skal vera að minsta kosti einn kyndari á skipi hverju. Ekkert íslenzkt gufuskip má afgreiða frá nokkurri höfn á Íslandi til siglinga utan lands eða innan, nema á því sé það vélalið, sem segir í grein þessari.

3. gr.

Sá, sem öðlast vill skírteini sem undirvélstjóri á íslenzku gufuskipi, skal sanna:

- Að hann hafi nægilega bóklega þekking á bygging og starfsemi gufuvéla, eftir kröfum þeim, sem gerðar verða af stjórnarráðinu; kunnátta þessi skal sönnuð með sérstöku prófi við Stýrimannaskólann í Reykjavík.
- Að hann hafi stundað járnsmiði í 3 ár á einhverju því verkstæði hér á landi, sem stjórnarráðið mælir með fyrir slika iðnnema, og hafi fengið vottorð frá meistara sínum um kunnáttu, dugnað og reglusemi.
- Að hann hafi verið kyndari á gufuskipi í 12 mánuði og hafi meðmæli vélstjóra þess eða þeirra, sem hann hefir verið kyndari hjá, fyrir dugnað, reglusemi og þekking á hirðing gufuvéla.
- Að hann hafi ekki verið dæmdur í hegningarávinnu fyrir nokkurt það verk, sem svívirðilegt er að almenningsáliti.

Ennfremur á maður, sem hefir minst tveggja ára tíma stjórnað á eigin ábyrgð gufuvél á landi með meira en 25 ákveðnum hestöflum, heimting á, að fá skírteini sem undirvélstjóri, ef hann hefir int af hendi það bóklega próf, sem um getur undir staflið a, og hefir vottorð frá 2 vélmeisturum, sem stjórnarráðið tekur gilda, um að hann sé fær um að vera undirvélstjóri á gufuskipi.

4. gr.

Sá, sem öðlast vill skírteini sem yfirvélstjóri á íslenzku gufuskipi, skal sanna, auk þess sem mælt er fyrir í 3. gr.:

a, að hann hafi verið undirvélstjóri í 2 ár og hafi meðmæli frá yfirvélstjóra þeim eða yfirvélstjórum, sem hann hefir unnið með, um að hann hafi nægra þekking á meðferð og hirðing gufuvéla og sé reglusamur.

b, að hann sé fullra 25 ára gamall.

5. gr.

Skylt er öllum vélstjórum á íslenzkum gufuskipum að láta af hendi vottorð þau um þekking o. fl., sem um getur í 3. og 4. grein, fyrir þann tíma, sem hlutaðeigandi hefir unnið undir umsjón þeirra. Skal vottorðum þessum fylgja drengskaparyfirlýsing vélstjóra um að þau séu gefin eftir beztu vitund og hlutdrægnislaut.

6. gr.

Peir, sem fullnægja skilyrðum þeim, er sett eru í 3. og 4. grein, eiga heimting á að fá skírteini þau, sem þar um getur. Svo skulu og þeir Íslendingar, sem eru og hafa verið 1. og 2. vélstjóri á íslenzkum gufuskipum, er lög þessi öðlast gildi, eiga heimting á að fá skírteini þau, sem um getur í 3. og 4. gr. laga þessara, þótt þeir fullnægi eigi að óllu skilyrðum þeim, sem sett eru í nefndum greinum; þeir, sem eru undirvélstjórar, skulu þó því að eins eiga heimting á undirvélstjóraskírteinum, að þeir leggi fram vottorð frá vélstjórum sínum um, að þeir séu færir um að hafa á hendi vélgæzlu sem undirvélstjórar. Skírteini þau, sem hér ræðir um, skal rita eftir fyrirmynnd, er stjórnarráð Íslands lætur búa til í samræmi við lög þessi. Skírteinið skal gefið út af löggreglustjóra á þeim

stað, sem umsækjandi er heimilisfastur, og gildir um ótakmarkaðan tíma frá dagsetning þess, nema skírteinishafi brjóti það af sér, sbr. 8. gr.

Meðan vöntun er á íslenzkum vélstjórum er stjórnarráðinu heimilt að veita þeim mönnum skírteini þau, sem umræðir í þessari gr., er fengið hafa vélstjóra-skírteini í öðrum löndum samkv. þar gildandi lögum.

7. gr.

Nú vill einhver ekki hlíta úrskurði lögreglustjóra um útgáfu skírteinis, skal hann þá leggja málið undir úrskurð stjórnarráðsins. Við það skerðist þó eigi réttur hans til að leita dómsákvæðis í málinu.

8. gr.

Nú verður maður dæmdur í hegningarvinnu fyrir eitthvert það verk, sem svívirðilegt er að almenningsáliti, og hefir hann þá fyrirgert skírteini sínu sem vélstjóri.

9. gr.

Brot gegn lögum þessum varða sektum alt að 200 krónum; ef brotið er ítrekað, geta sektirnar hækkað upp í 500 kr. Brot þessi sæta opinberri rannsókn og skal fara með málin sem almenn lögreglumál.

10. gr.

Ákvæði um það, hvernig vélkenslunni við Stýrimannaskólann skuli hátt-að, svo og um próf og prófskilyrði, skal setja í reglugerð, er stjórnarráðið setur um þau atriði.

11. gr.

Lög þessi öðlast gildi 1. janúar 1912.